

פ ר ו ט ו ק ו ל ט ס ' 80/ג

מישיבת ועדת המספים, שהתקיימה ביום ד',
ט' במייר תשי"ד (12.5.54), בטעה 8.45.

=====

- היו"ר: חברי הועדה: י. גורי - היו"ר
 י. בדר
 א. ציזלינג
 ק. לוז
 ח. רובין
 ח. אריאב
 ט. דיין
 ס.א. גניאוובסקי
 א. הרצפלד
 א. טננב

- מזכרים: ד"ר קיסרון - מטעם סניף המספיקים
 ד"ר סנדלסון - מטעם המוצר
 מר גפני - מטעם המוצר

- סדר-היום: 1. אישור צוי תעריף הטכס והפסוד
 2. שונות.

היו"ר י. גורי: יוחת את הישיבה.

ח. רובין:
 אני מבקש היום לא לדון בהצעת החוק
 סס שנתרות ומס סטוייג (תיקון) מסבי
 טעמים: א) אני צריך להשתתף בישיבה החדשה; ב) רצוי לתת קצת זמן להכנה,
 ואנו הבאנו בחשבון שהדיון יתקיים ביום ב' הבא.

י. בדר: אני מקבל את הצעתו של ח"כ רובין.

היו"ר י. גורי:
 יתכן שנוכל מבלי להצביע לעבור על חלק
 מהסעיפים, כלומר לקיים קריאה שניה על
 סנת שביום ב' בעסקי. אך ורק בהצבעות. כעת אנו עוברים לדיון בצוי הטכס
 שהוגשו.

אמסול חברי הועדה פיקשו לוחות השוואה
 על הטס הקודם והטס הנוטל לפי הצו החדש. אני מוסר לידיכם לוחות השוואה
 אלה, ואנו נוכל לטוב לדיון בצו.

א. ציזלינג:
 ישנו פרט אחד שלא ברור לי: בטעיף
 361 כתוב שקודם הטכס היה 50%, כולו בריקה
 האמצעית יש פסוד וכעת 20%. כיצד להבין הורדה זו?

ב) מהו ההגיון איש בשיטה של סכומים
 קבועים, כשהסכום הקבוע הוא שונה בתורת מחוזיקה, כלומר טטילים אותו
 סס על סחורה שטחירה 116 ל"י הטונה וסחורה שטחירה 296 ל"י הטונה?

מר גפני:
 בנוגע לשאלה הראשונה; לפי סעיף 361 צריך
 לתת פסוד לחוטר זה, אולם כאשר הגיע
 בורה טודפסת - סתי שכבות אלוטיניום טופרדות על ידי דף נייר -
 עשינו את הקלסיפיקציה לא לפי סעיף 361 כי אם לפי הסעיף המדובר על סוצרי

נייר, לכן טטיליה עליהן 50%, פירוש הדבר למעשה היו גובים 50%. כיוון
אנו טורידים את הטס ל-20%, ולמעשה זו העלאת לעומת הפסוד יצריכים
היינו לתת.

א. ציזלינג:
התמול הוסבר לנו כי העלאת הטכס בואה
לסם הגנת תוצרת הארץ, מפני שכעת עושים
בארץ רדידי חסרן טודפסים. הסבירו שמשום כך פעלים את הטכס על החסרן
הטודפס וקובעים טכס בטון על הבלתי טודפס. כעת בני שומע שלגבי חסרן
הטודפס טורידים ולא פעלים את הטכס.

מר גפני:
ההסבר שניתן, כי על חסרן טודפס מטלים
טכס יותר גמא, ניתן מפני שאפשר לעשות
את ההדפסה בארץ ואנו מעונינים בייבוא של גליונות בלתי טודפסים. כאשר היה
הטכס של 50%, היבוא הובא לפי לירה=דולר, אך כאשר עברנו לסער החדש
של 1.800 ל"י הדולר, התאמנו כמה תעריפי טכס. ניטוק נוסף להורדת הטכס -
חלק מהחומר הזה שמשל לתעשיית הסזון, לאריזת גבינה, אבקות פרק יוסקודם
הובאו מחו"ל - וכו', וקשה לקבוע בעת היבוא לאיזה טרה ישלמשו בחסרן.
למעשה כמעט שגין הורדה בדמי הטכס, כי ההבדל מתכסה על ידי העלאת הסער.

י. בדר:
למה תעשיית הסזון אינה מסתמשת באריזה
של זכוכית, בשעה שתעשייה זו ספוחתה בארץ?

מר גפני:
אני חושב שהחומר לא יתנגד לבדוק שוב
את הטכס על רדידי חסרן.

מר טנדלסון:
אני מציע להפטר לנו לבדוק את הענין
עם משרד הבריאות ומשרד מסחר ותעשייה
בכיוון זה: א) האם יש צורך לטנוע כל יבוא של רדידי חסרן - בין טודפס
או בלתי טודפס; ב) האם ישנה אפשרות לעבד את החומר הבלתי טודפס
לצרכי תעשיית הסזון ולהעלות את דמי הטכס על חומר טודפס לשיעור יותר גבוה.
אני יכול רק לציין לפי שעה, כי דרישת משרד המסחר והתעשייה היא לא
להעלות את מחירם של חומרי האריזה לתעשיית הסזון, כי זה שמשל עילה
בידי היצרנים להצטרף העלאת מחירי המצרכים.

אשר לענין הטני: מר ציזלינג לא הסכים
לכן, שבתקציב החדש לשנת 1954/55 הוכנס סכום נוסף המתקבל מטל נוסף
על ברזל ועץ לבנין. אני באופן פרטי חושב שדבר זה הוא זמני, מפני שלא
היתה בזה טרה פיסקלית, כי אם הקטנת היקף הבניה הפרטית. מתברר כי
הכינו ברזל לבניה גם בסעיפי יבוא אחרים; לטל: ברזל המיועד למטטרים,
בחלקו השתמשו לצרכי בניה. אנו חשבנו שגם על פחים טגולבנים, שאינם כה
הכרואים לבניה, אפשר להטיל 30 ל"י נוספות. מכיוון שאנו מקווים שזו
לא תופעת קבע אלא אמצעי כלכלי זמני, לא עשינו דיווג, כי אם הטלנו
סכום קצוב על מספר חומרים, שרובם מטטסים לבניה.

א. ציזלינג:
אני רוצה להודיע כי אני מתנגד גם
לפרט מס' 426. כן אני חוזר על התנגדותי
לשתי שיטות קביעה - בעת ובעונה אחת סכום קצוב ואחוז לפי הערך.

ד"ר טנדלסון:
אם אנו נצטרך לבדוק בטלוי באיזה מחיר
הובאה כל סחורה וסחורה, בכלל לא נוכל
לצאת מרוב חישובים. לכן, גם בכדי לטנוע רווחים צדדיים, בלתי טודפסים,
טוטב להטיל סכום קצוב ולוותר על כל החישובים המטובכים.

הינ"ר י. גורי:
ביחס ל-361 שמענו הסבר, כי החומר יהיה
מוכן לעיין בהצעה להעלות את הטכס, וכן
יעיין גם באפשרות של איסור היבוא הזה.

ה ע ב ז ה

צו תעריף המכס והחטור מס' 18 - חומר

הסתייגות לחברו הכנסת ציזלינג וברר

י. גורי:

עלינו לאשר. עוד שני ארים - בנוגע לגומי לעיסה ובנוגע לקלפים. אני מציע לא לאשר את הצו המעלה את המכס על קלפים; אני חושב שהמדינה אינה צריכה להפוך את מטחק הקלפים - שהוא פסול בעיני, ואינני יודע אם אפשר לאשרו - למקור הכנסה בטבילה.

י. ברר:

בנוגע לגיטה המעשית, אני אינני מאמין בפרוהיביציה מסוג זה. באמריקה נעשה נסיון כזה בנוגע לשתית אלכוהול, נסיון אשר נכשל, ואשר הביא לעבריינות כללית. אני חושב שלאסור בארץ מטחק הקלפים, זו תהיה פעולת שורא מאותו סוג. לדעתך, להעלות את המכס יהיה הדבר הנכון ביותר, משום שבכל זאת ההברחה לא תהיה כדאית - טבחינת הסיכון שבדבר והרווח האפשרי.

אשר לעצם מטחק הקלפים, יורטה לי לומר שלמר גורי יש גיטה קצת תמימה בסטח זה. יש מטחקי קלפים ויש מטחקי קלפים; יש מטחקים של האזור ויש מטחקים שאינם שונים מדוסינו למשל, הדורסים שימוש בטבל וזכרון. אינני חושב שיש איזה פגם במטחק בריג, מטחק טוובן וסענין, ולא בטעה אם אדמה אותו למטחק טכווד טאד - טח-טט.

ק. לונז:

לגופה של הערכת הקלפים אני מסכים עם סר גורי. מעולם לא שחקתי ואינני יודע מה הטעם במטחק זה. וזה לא ענין היחיד, טבחינת בזבוז זמן והוצאות, שצריך היה לבטלו לדעתך. אבל אין לנו יכולים להטיל את התפיסה הטורטרית שלנו על המדינה, אלא אם אנו רואים שיש בזה פסע הפוגע באחרים. למעשה, אילו היינו יכולים ללכת בדרך של איסור, האעת סר גורי היתה הגיונית, אבל אין הוא מציע לאסור את המטחק בקלפים, אלא להקל על השחקנים, וטבחינה הגיונית אין כל טעם בהצעה זו. אני מציע לאשר את הצעת הממשלה.

ח. ארייב:

בטעה שמדברים בחוגי הממשלה על העלאת מחירים של מצרכים חיוניים, כמו לחם וכד', ומחפשים סקורות הכנסה, אפשר להעלות את המכס על מצרכים כגון אלה - קלפים, גומי לעיסה וכו' - באופן חופשי. אני מתנגד לכך שעל ידי המכס ננסה לאסור שימוש בדברים מסויימים טבחינה טורטרית, אין המכס יכול לקבוע עמדה בנוגע לטורטריות או אי טורטריות של דברים אלה. לעצם המטחק בקלפים, אני אומר בכל הכנות שאינני רואה הבדל בין שח-טט לבין בריג, מטחק הדורש טכל מחודד וזכרון טוב. יש אנשים שמוצאים במטחקים כגון אלה ענין כפי שאנשים אחרים מוצאים ענין במטחקים אחרים. מה שלא רצוי, זהו המטחק ההאזורדי, ואני יודע שמחפשים דרכים למנוע טועדונים למיטחקים האזורדיים. אך כעת אנו דנים בנוגע למכס, ומה הטעם לאסור את הקלפים ממכס? להיפך - אני מעונין שיטילו עליהם מכס ככל האפשר גבוה, אני מעונין על ידי כך להגדיל את הכנסת הממשלה.

א.ס. בניחובסקי:

אני רוצה לשאול: הקלפים שייצרו בארץ, האם יוטל עליהם מס?

סר גפני:

כן, 600 פרוטה על כל חפיסה.

א.ס. בניחובסקי:

אני מציע להגדיל את המכס ל-12 ל"י.

ד"ר קיטרון:

אי אפשר להציע לממשלה לשנות את דמי המכס - אפשר רק לאשר או לא לאשר.

ציולינג:

אני מציע פורמלית שתי הצעות: א) לדחות את הצו; ב) להכניס הצעת חוק בכנסת על היסוד

היבוג של קלפיה לישראל.

אני מסכים עם מלה המוסרים שאין להסיר את טחוק הקלפיה במדינה כיום, בטוב שהיא בטחנת בו - לתור זה מה שהיא עשוה להעלאת רמת ההתפתחות של החברה. יחסן שיבוג יום ותהיינה חברות שבהן לא יהיה צורך להסיר טחוק הקלפיה. אם כי אני חושב שאין כל תוכן בקלפיה, הרי יש דברים אחרים במרץ שקודמים לקלפיה, ואם יש רעה גדולה במרץ, הרי היא נובעת משני דברים - סרטי קולנוע זולים, המטחיתים את הטיין המנושי, וטוב ספרות שטרשים הפצתה במרץ, שזהו גם כן השחתת היסוד המנושי - ובפרט מצל הילדים והנוער.

טעום כך אני מציע לאסור את היבוג בכלל, כי טוב לקנות בדביזים מלה שני טרקטורים, לסל, והמרץ תוכל להנתפק ביצור הטקטי של קלפיה. ואם מוסרים שמיבאים קלפיה בתור יבוג הון - אפשר לתת את הרווח בדבר חיוני יותר. אמתול מר בפני אסר, שאם טטילים היסוד על יבוג מר דמי טכס גבוהים מאלו, אז תהיה הכרחה, אבל אין ניסוח זה ברמה בעיני בעצד שיש תוצרת המרץ. ומהי הגנה על תוצרת המרץ?

מר בפני: ההגנה היא - הטל של קרוב ללירה על חפיסה.

מר קיסרוב:

אנו עוסקים בבעיה שעסקו בה זה אלפיים שנה. אני רוצה לספר לכם עובדה טההיסטוריה הרוסית: כאשר קיסררוסקאי... היה בדוחק ולא היה לו כסף, החליט להטיל סס על בתי שימוש צבוריים; באו אליו ואמרו: איך אתה יכול לעשות דבר כזה? ה ססריח. הקיסר הוציא מכיסו טטבע, הגיש אותה לאפו ואמר: האם טטבע זר ססריח? הציטה הכללית של מדונה הזקוקה לכסף, גישה לגבי מוסר וחוק, נקבעה אז וסתמיד והיא שווה לכל המדצות. לפי החוק, סותר שעבר עגירה וגבה מחירים גבוהים יותר והרויח הכנסה בלתי חוקית, על הכנסה זן יש לחייבו בטס הכנסה, לטרות שהרווח שלו הוא בלתי חוקי. זוהי עובדה, אפשר לומר שהדבר לא יפה ומוסרי, אך כך נוהגת מדינה בענינים פיסקליים, ואינני חושב שועדת הכספים מנהב נכון, אם בדנה בענינים פסקליים תחטב בנישה המוסרית.

היור י. גורי:

אני יודע להבחין בין שנים מלה, אבל אני חושב שאנו לא די טעריכים את הנזק שהטחוק בקלפיה מביא למדינה, יותר נכון לעיצוב דמותה של המדינה, ובעיקר דמותה של הנוער. במרץ ישנם אלפים רבים, מולי רבבות של אנשים, אשר יום-יום סבלים בטחוק קלפיה שעות על גבי שעות, וזאת בנוכחות ילדיהם, העוקבים במתיכות אחרי הטחוק ונשארים בלילות עד שעות מאוחרות. הרבה בתים במרץ משמשים מועדונים לסחוקי האזור, ויש לא טעט טרגדיות על רקע זה - גניבות, טעילות, שחיתות - משום שאנשים מסתבכים קשה מאוד ובדחקים לטוב של מועלים. ויש דבר יותר חסור - טרגדיות טשפאטיות על רקע זה.

אבל אינני בא כעת להציע לכנסת להסיר את הטחוק בקלפיה, טעום שאני יודע שקשה להלחם בנוע זה. אני גם לא מציע לבטל את הקיים - כעת גובים את הטס הזה ויטשיכו לגבולו כקודם - אך אני רוצה לטבוע רק דבר אחד - לא לבוג בכנסת בהצעה להעלות את הטכס על קלפיה. אינני רוצה טפעל בטת הכנת אנו בבוט ובמביר, שהנה הגענו לטסקנה כי עלינו להעלות את דמי הטכס על קלפיה. אני חושב שעצם דיון כזה ועצם הגסקה כזו טפעל בטת של פרלמנט, מבחינה חינוכית זה דבר הרטבי וטוטב לא לעשות זאת.

באי-כוח המוצר שמעו שיש דעות שונות בוועדה בנוגע להיסוד צו זה, ואני מבקש אותם להביא את הצעתם לשיקול דעת נוסף - האם הטטסלה עומדת על היסוד הצו; אם הטטסלה תקבל לתטוט לבה את חלוקי הדעות בענין ותגיע למיזה טסקנה, אנו נטמע טהי טסקתה. אם חברי הועדה טסכייטים לעמדתי - בדחה את ההצעה לטבוע הבא.

אני רוצה להביא לידיעתכם טכתב שקיבלתי באתיפת ידו של ד"ר טנדלסון, בקשר לטעלה של פרטום תקנות, בנוגע לדמי רשיונות, ללא התיעצות עם ועדת הכספים.

(קורא את הטכתב)

לפי סכתב זה יוצא שרק שני צוים בתפרסטו
בנוגע לאותם סוגי רשיונות ודמי שירותים שועדת הכספים קיימה דיון
עליהם. סכל טקום אנו כתבתי לשר האוצר בענין זה, לאחר הדיון
שהיה בוועדת הכספים, ואנו סניה שלא יתפרסטו שום תקנות נו ספוט.
אנו רוצה לסאול את בא כוח האוצר, סתי ועדת הכספים תקבל הצעות. הוסכם
שאנו נקבל הצעות ספורטות בדבר הדירוג והשיעורים של דמי הרשיונות.

ד"ר טנדלסון:
העלאת אגרות קייטות נו הטלת אגרות חדשות -
שרט לצרים ססוייטים - טסכות זאת נפצאת
בידי סטרדים סוניים. אנו סקוויה סמוך שבוע-שבועים נוכל לרכז את כל החומר
ולהביא אותו - יחד עם ראשי פרקים של הצעת-חוק - לוועדת הכספים. אנו
רק נבקש להגדיל בין אגרה שנתית ודמי שירותים לפעולות יוטיוטיות, כי
אם אנו נצטרך לחכות גם בנוגע לדמי שירותים - נפסיד את ההכנסות של רגע
או סחצית שנת התקציב.

י. בדר:
אין לנו התנגדות אם הוצא צו כדי להגדיל את
הכנסת הטינה - אם כי זה נעשה קצת בניגוד
להבטחות שקיבלנו - אבל הענין הוא בזה שהוסכם, כי בעניינים הנוגעים
לאגרות לא יתכן סכל שר יקבע את הטיניות שלו, כל זמן שהאוצר וועדת
הכספים נחראים על התקציב.

ח. אריאב:
אנו ססכים עם דברי חה"כ בדר, אבל יחד עם
זאת חושבני שעשינו טשגה; באשר היינו אריכים
לסטוע את דעת השרים הטונים סטרדיהם סטילים אגרות.

היו"ר י. גורי:
אנו ספנה טשוטת-לב בא-כוח האוצר, כי יש
להכין הצעת-חוק בנידון זה.

אנו רוצה להזכיר לחברי הועדה, כי נתקבל סכתב
סטנהל בתי-הסטפט בנוגע לקביעת דמי אש"ל לסופטים;

(קורא את הסכתב)

אנו החלטנו שדמי-אש"ל של הסופטים יהיו
כדמי-האש"ל של חברי הכנסת. משלום דמי-אש"ל לחברי כנסת הגרים בתל-אביב
סבוטס על 49 ל"י לחודש, סכום צמוד לטוד יוקר הטחיה.

ח. אריאב:
אנו חוטב שטופט יכול להטתפק באותם דמי-אש"ל
סטקבל פקיד טדינה בדרגה העליונה ביותר.

היו"ר י. גורי:
אנו טציע לקבל החלטה עקרונית לגבי הטופטים,
שדינם, בנוגע לאש"ל, כדין עובד טדינה בדרגה
הגבוה ביותר.

הצעת היו"ר נתקבלה

היטיבה נועלה בשעה 10.30.